

Sygn. akt IV Ka 274/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 maja 2015 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący:	SSO Waldemar Majka
Protokolant:	Ewa Ślemp

przy udziale B. G. z Okręgowego Urzędu Górniczego we W.

po rozpoznaniu w dniu 29 maja 2015 r.

sprawy **R. W.**

syna J. i C. z domu J.

urodzonego (...) w Ś.

obwinionego z art. 182 ust. 1 i art. 184 ust. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 roku Prawo geologiczne i górnicze

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego w Świdnicy

z dnia 3 lutego 2015 r. sygnatura akt VI W 2/14

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

II. zasądza od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa zryczałtowane wydatki postępowania odwoławczego w kwocie 50 złotych oraz opłatę w kwocie 100 złotych.

Sygnatura akt IV Ka 274/14

UZASADNIENIE

Okręgowy Urząd Górniczy we W. złożył wniosek o ukaranie R. W. obwiniając go o to, że:

W dniu 24 i 25 lipca 2013 r. w zakładzie (...) w C., będąc jako osoba dozoru ruchu nadzorująca roboty strzałowe obowiązany do organizowania prac w sposób zapewniający bezpieczeństwo zakładu górniczego i osób w nim zatrudnionych, w sposób mogący wywołać niebezpieczeństwo dla życia i zdrowia osób przebywających w zakładzie górniczym i dla bezpieczeństwa zakładu górniczego nie wykonał swoich obowiązków przez to, że:

- w dniu 24 lipca 2013 r. telefonicznie zamówił zbyt małą ilość zapalników elektrycznych w stosunku do odwierconych otworów oraz zapalniki elektryczne o przewodach krótszych niż rzeczywista długość otworów strzałowych nie znając rzeczywistych parametrów siatki wiertniczej odstrzału przeprowadzonego w dniu 25 lipca 2013 r., tj. ilości otworów, ich długości i średnicy (otwory nie były jeszcze odwiercone), przez co nie mógł prawidłowo określić

ilości i rodzaju niezbędnych do odstrzału środków strzałowych w celu zapewnienia bezpiecznego i prawidłowego (zgodnego z ustaleniami metryki strzałowej będącej załącznikiem do planu ruchu zakładu górniczego) wykonania roboty strzałowej,

- nie sprawdził, czy otwory strzałowe mogą być załadowane zgodnie z metryką strzałową pomimo, że zgodnie z zapisem w dzienniku strzałowych kontrolował prowadzenie roboty strzałowej o godzinie 10⁰⁰ w dniu 25 lipca 2013 r.,

- nie skontrolował prawidłowości wykonanego w tym samym dniu odstrzału i w tej sytuacji dopuścił do nadania sygnału dźwiękowego odwołującego roboty strzałowe, co stwarzało zagrożenie dla życia i zdrowia osób zatrudnionych w zakładzie górniczym oraz dla bezpieczeństwa zakładu górniczego,

tj. o czyn z art. 182 ust 1 i art. 184 ust.1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz.U. Nr 163, poz. 981 z późn. zm.) w związku z §40 ust.6 i §43 rozporządzenia Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 1 kwietnia 2003 r. w sprawie przechowywania i używania środków strzałowych i sprzętu strzałowego w zakładach górniczych (Dz.U. Nr 72, poz.655) oraz §7 pkt 1 i §65 ust. 1 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 28 czerwca 2002 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy, prowadzenia ruchu oraz specjalistycznego zabezpieczenia przeciwpożarowego w odkrywkowych zakładach górniczych wydobywających kopaliny pospolite (Dz.U. Nr 109, poz.962 z późn.zm.).

Wyrokiem z dnia 3 lutego 2015 roku (sygn. akt VI W 2/14) Sąd Rejonowy w Świdnicy:

I. obwinionego R. W. uznał za winnego popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku, tj. wykroczenia z art. 182 ust.1 i art. 184 ust.1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 roku – Praw geologiczne i górnicze (Dz.U. Nr 163, poz. 981 z późn.zm) i za to na podstawie art. 184 ust.1 cytowanej ustawy w zw. z art. 9§1 kw wymierzył mu karę grzywny w kwocie 1000 złotych (jeden tysiąc złotych),

II. na podstawie art. 627 kpk w zw. z art. 119 kpw i art. 118§1 kpw zasądził od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowego w łącznej kwocie 200 (dwustu) złotych (w tym zryczałtowane wydatki postępowania 100 złotych, opłata 100 złotych).

Ze wskazanym wyrokiem nie pogodził się obrońca obwinionego zaskarżając wyrok w całości zarzucając:

1. błąd w ustaleniach faktycznych, mający wpływ na treść orzeczenia, polegający na przyjęciu, że obwiniony jest winny popełnienia wykroczenia z art. 182 ust.1 i art. 184 ust.1 Ustawy Prawo geologiczne i górnicze,

2. naruszenie zasady swobodnej oceny dowodów poprzez pominięcie zeznań świadka A. S. i częściowe pominięcie zeznań świadka A. L., które mają istotne znaczenie w sprawie,

3. nieprawidłowe sporządzenie uzasadnienia tj. naruszenie art. 424§1 kpk mającego zastosowanie w sprawach o wykroczenia, poprzez pominięcie w treści uzasadnienia dowodu w postaci „zarządzenia kierownika ruchu zakładu górniczego” z dnia 30.01.2014 r., w związku z czym uzasadnienie nie wyczerpuje wszystkich okoliczności sprawy,

a podnosząc wskazany zarzut skarżący wniósł o zmianę wyroku Sądu Rejonowego w Świdnicy i uniewinnienie, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył:

apelacja nie jest zasadna.

Wbrew twierdzeniom apelującego w niniejszym postępowaniu sąd nie dopuścił się błędu w ustaleniach faktycznych, bowiem i skarżący błędu takiego nie eksponuje w apelacji podnosząc w istocie naruszenie prawa materialnego, tj art.182 ust.1 i art.184 ust.1 Prawa geologicznego i górniczego oraz naruszenie zasady swobodnej oceny dowodów

sprowadzające się do uznania, że obwiniony w oparciu o zgromadzone dowody był „osobą odpowiedzialną za ruch zakładu”.

Tymczasem „wykonywanie lub dopuszczenie do wykonywania czynności w ruchu zakładu górniczego” może wynikać z umowy o pracę, przepisu ustawy lub innego aktu – w ogólności, zaś w zakresie kompetencji i obowiązków szczególnych może być precyzowane w formie ustnych zarządzeń, jak słusznie wskazał sąd I instancji w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku.

Obowiązki obwinionego zostały dość precyzyjne oznaczone w Zakresie czynności sztygara górniczo-zmianowego” (k.74-76), gdzie między innymi wskazano na prowadzenie i nadzorowanie ruchu górniczego i organizację pracy i sprawowanie nadzoru jej wykonywania przez podległych pracowników. Późniejsze zatem doprecyzowanie w formie pisemnej obowiązków obwinionego po zdarzeniu (w styczniu 2014 roku) nie ma znaczenia z punktu widzenia jego odpowiedzialności za wykroczenie i nie można tu mówić o domniemywaniu odpowiedzialności, jak stara się to wykazać apelujący.

Odpowiedzialność strzałowego i sztygara ma charakter niezależny, bowiem zaniechanie czy działanie każdego z nich oceniane jest w aspekcie ich obowiązków. Czynienie natomiast przez apelującego zarzutu sądowi I instancji, iż opierał ustalenia faktyczne o opinię biegłego nie może spotkać się z aprobatą skoro opinia nie zawiera sprzeczności i posiada definitywne wnioski.

Pominięcie relacji świadków A. L. i A. S. w zakresie przebiegu zdarzenia będącego przedmiotem niniejszego postępowania w sytuacji nieobecności wskazanych osób w zakładzie w tymże dniu nie budzi zdziwienia, jeśli zaś chodzi o organizację pracy w zakładzie, to istotny w aspekcie odpowiedzialności obwinionego pozostaje jego zakres obowiązków.

Sąd odwoławczy nie dopatrył się również naruszenia art.424§1 kpk w aspekcie pominięcia oceny pisemnego zarządzenia kierownika ruchu zakładu, bowiem nie miało to znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy. Ponadto nawet wadliwe uzasadnienie, jako sporządzone po wydaniu wyroku, nie może mieć wpływu na treść orzeczenia, a zatem wadliwość uzasadnienia nie spełnia sama w sobie warunku z art. 438 pkt 2 kpk, od którego zależy dopuszczalność uchylenia lub zmiany orzeczenia. Wyłącznie w razie stwierdzenia, że uzasadnienie wyroku uniemożliwia dokonanie merytorycznej kontroli orzeczenia, a więc weryfikacji ustaleń faktycznych i oceny dowodów, stanowi to naruszenie art. 424 § 1 kpk mogące mieć wpływ na treść orzeczenia, gdyż wskazuje na niewłaściwy proces podejmowania przez sąd decyzji o winie lub niewinności oskarżonego, zaś w niniejszej sprawie zarzutu takiego sądowi I instancji nie sposób przedstawić.

Wobec powyższego zaskarżony wyrok podlegał utrzymaniu w mocy (art.437§1 kpk w zw. z art.109§2 kpw).

Orzeczenie o kosztach postępowania uzasadnia przepis art.636§1 kpk w zw. z art.119 kpw. Wysokość zryczałtowanych wydatków postępowania odwoławczego i opłaty uzasadnia natomiast §3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 10 października 2001 roku w sprawie wysokości zryczałtowanych wydatków postępowania oraz wysokości opłaty za wniesienie wniosku o wznowienie postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz.U. 118, poz. 1269) oraz art.8 i art.3 ust.1 w zw. z art.21 pkt 2 ustawy z dnia 23.06.1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. nr 49, poz. 223 ze zm.)